

Kapliczka Matki Bożej Różańcowej przy ul. H. Sienkiewicza

Kapliczka Matki Bożej Różańcowej przy ul. H. Sienkiewicza

W pobliżu dawnej granicy miasta i Staromieścia, od strony południowo-wschodniej, u wylotu ulicy Sienkiewicza, pomiędzy lipami stoi piękna kapliczka z figurą Matki Bożej Różańcowej.

Na podstawie wywiadu z Janiną Wodiak, z d. Sobalówną lat ok. 80, ustalono, że kapliczka pochodzi z 1907 roku. Brak jest jednak jakichkolwiek dokumentów informujących o tym fakcie oraz o nazwisku fundatora. Tylko stojące w pobliżu stare, pokaleczone wichrami lipy potwierdzają sędziwy wiek tej budowli.

Okoliczni mieszkańcy twierdzą, że jako małe dzieci chodzili pod kapliczkę modlić się w dni majowe. Kapliczka zawsze była i nadal jest otoczona opieką przez mieszkańców ulicy Sienkiewicza. Do niej właśnie jeden raz (około 1935 roku) doszła główna procesja z kościoła Farnego w uroczystość Bożego Ciała. Wspominała o tym Joanna Pasterzówna-Drozd.

Kapliczka jest trójkondygnacyjna, zbudowana z cegły, w formie trzech graniastosłupów. Poszczególne kondygnacje są wyraźnie oddzielone ozdobnymi gzymsami. Na szerokiej płycie, stanowiącej podstawę, zbudowano graniastosłup z ozdobną płyciną, na nim położony gzyms oddziela kondygnację drugą.

W tej kondygnacji mieści się duża, półkolistą sklepioną niszę, w której umieszczono figurę Matki Bożej Różańcowej. Nisza jest zamykana oszklonymi drzwiczkami. W bocznej ścianie znajduje się mniejsza nisza z figurą św. Antoniego. Następny podwójny gzyms oddziela trzecią kondygnację z niszą, w której mieści się figura Matki Bożej Bolesnej - Pieta. Nad kondygnacją wznosi się czterospadowy dach kryty czerwoną dachówką. Na dachu umieszczono kuty piękny krzyż. Całość jest wysoka na około 4 metry.

Pierwotnie kapliczka była ogrodzona drewnianym płotem. Obecnie została pięknie odnowiona przez Urząd Konserwatora Zabytków i ogrodzona żelaznym płotem.

Na podst. Zeszytów Staromiejskich nr 1/1999 „Staromiejskie krzyże - kapliczki - figury”